

[Ministeren for offentlige arbejder]

tragte som en fødselshjælp, for at kommunerne selv skal føle sig animeret til at komme i gang med disse opgaver, som det helt klart påhviler kommunerne at udføre.

Jeg kan heller ikke anbefale, at man overflytter penge fra cykelstier, som er meget påkrævede, og som udføres på en sådan måde, at vi ved, de er gavnlige, til yderligere eksperimenter, når vi har disse fire udmærkede projekter i gang i øjeblikket.

Endelig skal jeg erklære mig uenig i baggrunden for det nævnte citat; det har jeg allerede gjort tidligere.

Vejdirektoratet har ikke den ringeste videnskabelige baggrund for at kunne udtale sig på denne summariske måde om farligheden ved den ene og den anden form for trafik. Jeg kan ikke her i spørgetiden nå at redegøre nærmere for dette, men skal gerne gøre det som svar på et skriftligt spørgsmål.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nu er det ikke kun vejdirektoratet, der taler om, at det er farligt at køre på cykel. Det siger Rådet for Større Færdselssikkerhed jo også, og det er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Der er noget, jeg synes er modstridende i det, ministeren siger, og det er, at på den ene side har ministeren ikke noget imod, at kommunerne går i gang med at bygge cykelruter, også nu med det samme, de skal bare betale det selv. På den anden side siger ministeren, at nu skal vi vente og se på erfaringerne. Det hænger ikke sammen. Det hænger kun sammen på den måde, at det med erfaringerne er et middel til at undgå statslig involvering, fordi ministeren er bange for, at staten så kommer til at hænge på disse udgifter til tid og evighed.

Det synes jeg er en lidt dårlig argumentation, for det er vel, uanset om ministeren så måske er uenig i den måde, vejdirektoratet lægger det frem på, ret klart, at det specielt er i bytrafikken, der er de store problemer. Det betyder ikke, at man ikke skal bygge cykelstier, men der er jo afsat en bevilling til cykelstier, ja, der er oven i købet overført 30 mill. kr. fra nyanlæggelse af hovedlandeveje, hvilket jeg synes er udmærket, og jeg kan ikke se, der skulle være nogen fare forbundet med, at man siger, at nu har kommunerne vist deres vilje. Vi vil gerne støtte dem i at

blive bedre til at adskille den tunge og den lette trafik i byerne og dermed fortsætte med en bevilling i 1985 på 10 mill. kr., hvor vi så simpelt hen laver en prioritering inden for cykelstiområdet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har sandelig ikke benægtet, at det er farligt at køre på cykel. Jeg cykler selv og har gjort det i alle årene, og jeg har udmærket kendskab til disse ting. Der er heller ikke nogen modsætning i mit svar, for jeg har ikke sagt, at kommunerne bare kan gå i gang, men at jeg ikke selv vil betale til det. Selvfølgelig kan kommunerne gå i gang, det er deres suveræne afgørelse, så det kan jeg ikke blande mig i, men mig bekendt er der ingen kommuner, der ønsker at gå i gang, end ikke med 50 pct. af pengene, for de ser erfaringerne fra de fire nu igangværende projekter. Der er altså ikke noget modsigende i at sige, at kommunerne selvfølgelig selv kan bestemme, men at staten ikke vil involvere sig i mere end de fire nu foreliggende projekter.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at der jo foregår mange andre ting også til beskyttelse af cyklister, først og fremmest selvfølgelig det meget store og i de senere år stærkt opsvulmede cykelstiprogram, men der foregår også andre forsøg, nemlig med miljøpræget gennemfart i en række landsbyer, som jeg også stiller store forventninger til skal blive til gavn for cykeltrafikken i mindre byer end dem, der er tale om ved de fire andre projekter.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg kunne kommentere alle de andre ting, der foregår; dem kender jeg godt, og det er udmærket, meget af det, men jeg vil lige sige, at man jo også har erfaringer fra andre lande. Man har erfaringer fra Holland, gode erfaringer, og dem kender ministeren og kommunerne også, ellers er jeg sikker på, at de to arbejdsgrupper, som har arbejdet med disse spørgsmål, gerne vil formidle erfaringerne videre til kommunerne; så jeg kan ikke se, at eventuelt manglende erfaringer skulle være noget problem. Det er det ene.

Det andet er: vil ministeren ikke give mig ret i, at det er ret sjældent, at man inden for anlægsområdet laver etårige forsøg, og at det